

TRONG TAY CÀM RÌU

Trong bài giảng về lễ phép, thầy giáo nói:

“Có một người đã chặt nhầm cây ăn quả, lập tức ý thức được sai lầm của mình, hơn nữa còn xin lỗi người chủ của cái cây ăn quả ấy. Các em nói xem, vì sao chủ nhân của cây náy không trách mắnh anh ta?”

Một học sinh đứng phắh lên trả lời: “Thưa thầy là bởi vì trong tay người kia vẫn còn cầm cái rìu ạ!”

HÍP MẮT

Hai bố con đang xem tấm ảnh chụp cả gia đình.

Bố: “Con xem này, mẹ con cười híp cả mắt lại rồi, mắt mở to chút nữa có phải là đẹp không?”

Con (ngẫm nghĩ): “Con có cách”.

Bố: “Cách gì?”

Con: “Đem đến hiệu ảnh bảo họ phóng to ra!”

SÉM ĐẦU DẬP TRÁN

Thầy giáo đứng trên bục giảng hỏi: “Sém đầu dập trán là gì?”

một học sinh đứng dậy trả lời: “Thưa thầy, ‘Sém đầu dập trán’ là ví với vết thương cháy nghiêm trọng”.

ĐẠT YÊU CẦU

Thầy giáo ngoại ngữ: “Lần kiểm tra từ đơn này chỉ cần viết một nửa là đạt yêu cầu.”

Học sinh: “Thưa thầy, vậy em có thể đạt yêu cầu rồi ạ.”

Thầy giáo: “Sao lại cảm chắc thế?”

Học sinh: “Phần Trung văn của những từ đơn này em đã nhớ cả nhưng chỉ không biết ngoại ngữ thôi ạ.”

SỨC TƯỜNG TƯỢNG

Có một ông bố thích rượu, thấy trên tập chí có viết về một trong những biện pháp có hiệu quả trong việc bồi dưỡng trí lực của trẻ em là thường xuyên nêu ra cho trẻ một số câu hỏi có sức tưởng tượng. Thế là ông ta gọi con đến hỏi thử: “Nếu con có được một chiếc bút thần của Mã Lương con sẽ chuẩn bị vẽ cái gì trước tiên?”

“Rượu trắng, thưa bố!”

VUI MỪNG

Con: “Bố ơi, sao chú ấy lại vác cái kèn to ấy đi trên đường?”

Bố: “Vì chú ấy làm âm nhạc”.

Con: “May mà con không học piano”.

Bố: “Vì sao?”

Con: “Con làm sao vác nổi chiếc piano!”

TRANH ẢNH VÀ RỤNG

Cô giáo trong một vườn trẻ nói tiếng phổ thông chưa chuẩn. Một hôm, có một số cô giáo khác đến dự giờ, vì vậy cô hơi căng thẳng. Khi lên lớp, cô lấy ra một tờ tranh nói: “Các em, hãy lấy bức tranh cô đã phát cho các em ra.” Các em nhỏ nghe thành nhầm bụng, nên các em đều vén áo lên để lộ bụng. Cô giáo lại hỏi: “Trên bức tranh có vẽ những gì nhỉ?” Các em nhỏ đồng thanh đáp: “Cái rốn ạ!”

BÉ MAO VIẾT THƯ

Bé Mao ngồi bên cạnh bàn cúi đầu viết. Mẹ hỏi: “Mao ơi, con đang làm gì thế?”

“Con đang viết thư cho bạn Minh!” Bé Mao nghiêm chỉnh trả lời.

“Nhưng con có biết viết chữ đâu?”

“Không sao cả, vì bạn ấy cũng không biết chữ mà!”

ĐƯA TRƯỚC NĂM HÀO

Bà mẹ thực hiện việc khoán đoán với con trai đang học tiểu học, mỗi lần con trai làm việc gì thì bà mẹ cho năm hào. Quét nhà cho năm hào, rửa bát cho năm hào... Con trai ngày càng chăm. Bà mẹ đặc ý nói: “Đó gọi là hiệu quả kinh tế. “Một hôm bà mẹ bước vào cửa ngõ một cái, đau quá bà kêu lên: “Mau đỡ mẹ dậy, “Cậu con trai đứng dưng đáp: “Mẹ đưa trước năm hào cho con đã”.

EM LUÔN QUAN SÁT

Sau khi tan học, một học sinh đi đến bên thầy chủ nhiệm báo cáo: “Thưa thầy khi tiết học toán, bạn Hồng gọt bút chì, bạn Phương chép bài văn, bạn Cương xem truyện, bạn Cường đánh cờ karô, họ đều không chăm chú nghe thầy giảng ạ”.

Thầy chủ nhiệm hỏi: “Em làm sao lại biết rõ như vậy?”

“Từ khi lên lớp đến khi tan học em luôn quan sát nhất cử nhất động của họ”. Học sinh đắc ý trả lời.